

În studio, alături de Emil Hossu

Maria Ploae

interpreta rolului Anca
din spectacolul TV cu piesa
„Camera de gardă“
de Constantin Brăescu

— **Întâi-vă, deci, într-o apariție la Teatrul TV...**

— Da, după zece ani de absență din fața camerelor de luat vederi. Îmi era foarte dor de atmosfera platourilor TV. Când m-a solicitat regizorul Domnița Munteanu, o veche și bună cunoștință, și mi-a explicat despre ce distribuție e vorba (n.n. — Eugenia Maci, Ion Caramitru, Emil Hossu), am simțit că explodez de bucurie.

— **Rolul Anca, cel al tinerei ingineră „care este foarte implicată în profesie“...**

— Da, chiar de la intrarea în scenă, Anca se recomandă ca aceea „care nu poate fi recunoscută drept câștigătoarea unui concurs de frumusețe“ — lucru cu care fetița mea Ada n-a fost de acord — „dar pentru care profesia (munca pe șantier) este totul“.

— **Așa îl face pe tânărul prozator care-i rezervase un capitol în cartea sa să își amintească de ea. Și totuși ea nu e numai altă. E și o ființă de o sensibilitate deosebită, sensibilitate ce o „aruncă“ în situația respectivă.**

— Ea este, în varianta TV a piesei, „prietena cea mai bună a mamei copilului care suferă accidentul“. Mama fiind rănită — ea, Anca se consideră datoră să vină cu copilul la spital, pentru a obține ca acesta să fie operat de cel mai bun chirurg. Întâmplător, chirurgul nu e altul decât adevăratul tată al copilului. Dar el nu știe. Și cu ocazia acestei întâmplări tragice o va afla.

— **Chirurgul, de altfel, o îndrăgise și pe Anca, sau cel puțin așa o lăsase să creadă în anii de stagiu. Iată-o deci pe eroină într-o situație destul de dificilă: ea trebuie să militeze pentru cauza prietenei sale ca și cum ar fi vorba despre ea, fără însă a-l face pe doctor să înțeleagă așa ceva, ba dimpotrivă, a-l sili să-și recunoască responsabilitățile.**

— Poate că tocmai asta a dat greutate rolului, l-a făcut să-i crească substanța conflictuală. Într-o bună parte a piesei Anca joacă o dublă stare: de acuzator și de apărător totodată. Nu-i poate ierta doctorului toată „cochetăria“ din tinerețe, dar vrea să-l facă să acționeze cât mai eficient și mai prompt în cazul copilului, știind că în felul acesta își va dovedi încă o dată buna pregătire profesională.

— **La „împlinirea“ acestui rol de tină ră ingineră în construcții, devotată profesiei, dar în aceeași măsură atașată de oamenii din jurul ei, a contribuit într-o măsură oarecare o altă experiență din activitatea dumneavoastră scenică (sau filmică)?**

— Poate filmică mai degrabă decât scenică. De fapt, pe mine scena nu prea m-a răsfățat. În film am fost însă o norocoasă. Da, am găsit niște similitudini cu rolul din **Promisiuni**, filmul Elisabetei Bostan. Dar cel mai mult a contribuit, cred, experiența mea de mamă a trei copii!

Dana CRISTESCU